

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain sekä eläinlääkintähuoltolain 3 ja 17 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annettuun lakiin ja eläinlääkintähuoltolakiin tehtäväksi Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen edellyttämät muutokset. Ehdotetuilla muutoksilla toteutettaisiin Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen määräykset Euroopan talousalueeseen kuuluvissa valtioissa suoritettujen eläin-

lääketieteellisten tutkintojen vastavuoroisesta tunnustamisesta ja eläinlääkäreiden ammatinharjoittamisvapaudesta.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan samanaikaisesti Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen kanssa. Lakien voimaantulosta on tarkoitus säätää asetuksella.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Laki eläinlääkärintoimen harjoittamisesta

Eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain (409/85) 1 §:n 2 momentin ja 2 §:n mukaan ainoastaan laillistettu eläinlääkäri on Suomessa pysyvästi oikeutettu harjoittamaan eläinlääkärintointa. Lain 3 §:n mukaan laillistamisen edellytyksenä on, että asianomainen on eläinlääketieteellisessä korkeakoulussa Suomessa suorittanut eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon ja maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston järjestämän laillistamistutkinnon sekä antanut eläinlääkärintuokituksen.

Euroopan talousalueesta tehty sopimus (ETA-sopimus) sisältää sekä eläinlääkärintoimen harjoittamista suoraan koskevia että siihen vaikuttavia määräyksiä. ETA-sopimuksen 30 artiklassa viitataan sopimuksen liitteeseen VII. Liitteen mukaan ETA-sopimukseen sisällytetään 18 päivänä joulukuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta

osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta eläinlääketieteen alalla sekä eläinlääkintäpalvelujen aloittamisoikeuteen ja eläinlääkäriin ammatin harjoittamisvapauteen liittyvien toimintojen tehokasta hoitamista edistävistä toimista (78/1026/ETY, muutettu direktiiveillä 81/1057/ETY, 89/594/ETY ja 90/658/ETY). Direktiiviin liittyy neuvoston 23 päivänä joulukuuta 1978 antama lausunto 3 78 Y 1223(01) (EYVL n:o C 308, 23.12.1978).

Direktiivi 78/1026/ETY, jäljempänä eläinlääkäridirektiivi, koskee oikeutta eläinlääkärintoimen harjoittamiseen ja sen tarkoituksena on edistää eläinlääkäreiden vapaata liikkumista ETA-valtioiden välillä.

Direktiivin 2 artikla edellyttää, että jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat, jotka on myönnetty jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa direktiivin 78/1027/ETY 1 artiklan mukaisesti niin, että ne tuottavat toisen jäsenvaltion alueella saman oikeuden eläinlääkärintoimen harjoittamiseen kuin sen itsensä antamat todistukset. Edellä tarkoitetut tutkin-

todistukset, todistukset ja muut muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat on lueteltu eläinlääkäridirektiivin 3 ja 4 artiklassa. Euroopan vapaakauppaliittoon (EFTA) kuuluvien valtioiden osalta kyseiset tunnustettavat eläinlääketieteelliset tutkimukset ja todistukset on lueteltu ETA-sopimuksen liitteen VII kohdassa C 12.

Eri valtioissa myönnettyjen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tunnustaminen toisessa valtiossa edellyttää, että niiden perusteena oleva koulutus on sisällöltään samankaltainen. Direktiivillä 78/1027/ETY, johon eläinlääkäridirektiivin 1 artiklassa on viitattu, on yhtenäistetty eläinlääkärin koulutuksen vähimmäisvaatimukset koulutuksen pääasiallisen sisällön ja vähimmäispituuden osalta. Suomalainen eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto täyttää direktiivin 78/1027/ETY vaatimukset.

Eläinlääkäridirektiiviin sisältyy määräykset eläinlääkärin tutkintonimikkeen käytöstä. Eläinlääkärillä on oikeus käyttää sitä lainmukaista tutkintonimikettä, joka on käytössä siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin tai tulee. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että nimikkeen jäljessä on mainittava sen myöntäneen oppilaitoksen tai tutkintolautakunnan nimi (5 artikla).

Eläinlääkäridirektiivi sisältää lisäksi määräykset, joiden tarkoituksena on helpottaa sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä eläinlääkäreiden toiminnassa. Direktiivin 12 artiklan mukaan voi jäsenvaltion kansalainen, jolla on jäsenvaltiossa laillinen oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkärin ammattia, väliaikaisesti harjoittaa sanottua ammattia toisessa jäsenvaltiossa tehtyään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoituksen palvelujen tarjoamisesta.

ETA-sopimus edellyttää, että eläinlääkärin-toimen harjoittamisesta annettua lakia muutetaan siten, että ETA-valtion kansalainen, joka on suorittanut jonkin eläinlääkäridirektiivissä tai sopimuksen liitteen VII kohdassa C 12 mainitun tutkinnon, saa saman oikeuden eläinlääkärin-toimen harjoittamiseen kuin Suomessa eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon ja eläinlääkärin laillistamistutkinnon suorittanut henkilö.

Kielitaitovaatimuksia tai vaatimuksia vastaanottavan valtion eläinlääkintöalan lainsäädännön tuntemisesta ei eläinlääkäridirektiiviin

sisälly. Neuvosto on kuitenkin 23 päivänä joulukuuta 1978 eläinlääkäridirektiivistä antamassaan lausunnossa ottanut asiaan kantaa. Lausunnon mukaan jäsenvaltiot voivat asettaa eläintautien ehkäisemistä ja eläimistä saatavien elintarvikkeiden tarkastusta koskevien tehtäväalueiden osalta ehdoksi, että muusta jäsenvaltiosta tuleva eläinlääkäri ei saa ryhtyä niillä toimimaan, ellei hän ole haastattelussa osoittanut asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tutustuneensa vastaanottavan valtion kyseistä alaa koskevaan lainsäädäntöön. Neuvoston oman tulkinnan mukaan tähän sisältyy myös haastateltavan riittävän kielitaidon toteaminen. Suomessa kyseiset tehtävät kuuluvat lähinnä kuntien ja valtion palveluksessa olevien virkaeläinlääkäreiden tehtäviin. Tällöin tarvittavat kielitaito- ja muut pätevyysvaatimukset tulevat harkittaviksi kyseisten virkojen kelpoisuusehtoja koskevilla säännöksissä.

ETA-sopimuksen vuoksi eläinlääkärin-toimen harjoittamisesta annettuun lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 a §, jonka mukaan laillistetuksi eläinlääkäriksi voidaan hakemuksesta julistaa myös henkilö, joka on ETA-valtion kansalainen ja jolle on ETA-valtiossa myönnetty eläinlääketieteen lisensiaatin tutkintoa vastaavan tutkinnon suorittamista osoittava tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja. Eläinlääkäridirektiivissä ja ETA-sopimuksen liitteen VII kohdassa C 12 tarkoitetut tutkimukset, todistukset ja muodollista kelpoisuutta osoittavat asiakirjat yksilöitäisiin tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston päätöksellä.

Edellä selostettua tutkintojen tunnustamista koskevaa menettelyä sovellettaisiin myös sellaiseen Suomen kansalaiseen, joka on jossakin ETA-valtiossa suorittanut kyseisen tutkinnon. Tällöin Suomen kansalaiset eivät joutuisi ETA-valtiossa suorittamansa tutkinnon tunnustamisen osalta huonompaan asemaan kuin muiden ETA-valtioiden kansalaiset, jotka eläinlääkäridirektiivin nojalla ovat oikeutettuja saamaan tutkintonsa Suomessa tunnustetuksi.

Eläinlääkäridirektiivin 12 artiklan edellyttämä määräys ETA-valtiosta tulevan eläinlääkärin mahdollisuudesta väliaikaisesti harjoittaa eläinlääkärintointia Suomessa ehdotetaan sisällytettäväksi eläinlääkärin-toimen harjoittamisesta annettuun lakiin siten, että lakiin ottaisiin tätä koskeva uusi 3 b §. Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto antaisi väliaikaiseen toimenharjoittamiseen liittyvän ilmoi-

tuksen tekemisestä ja palvelujen tarjoamisesta tarkemmat määräykset.

Eläinlääkäridirektiivin määräykset ETA-valtiosta tulevan eläinlääkärintutkintoonimikkeen käytöstä ehdotetaan saatettaviksi voimaan siten, että eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annettuun lakiin lisättäisiin uusi 3 c §, jonka mukaan maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto voisi antaa asiasta määräykset.

Eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain 2 §:n 3 momentin mukaan eläinlääkintöosasto voi määräämillään ehdoilla oikeuttaa sellaisen Ruotsissa tai Norjassa kunnan- tai kaupungineläinlääkärintutkintoon vastaavaa toimintaa hoitavan eläinlääkärintutkintoon, jonka toimialue rajoittuu Suomen rajaan, harjoittamaan eläinlääkärintutkintoa sanottuun rajaan ulottuvissa Suomen kunnissa. Säännös ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi, sillä ETA-sopimuksesta johtuen Ruotsissa tai Norjassa suoritettu eläinlääkärintutkinto tunnustettaisiin edellä esitetyn mukaisesti Suomessa ja asianomainen voisi tämän jälkeen toimia Suomessa eläinlääkärintutkintona.

Eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain 2 §:n 4 momentin säännöstä siitä, että eläinlääkintöosasto voi oikeuttaa eläinlääketieteen lisensiaatin tai vastaavan tutkinnon suorittaneen ulkomaan kansalaisen harjoittamaan eläinlääkärintutkintoa Suomessa sen mukaan kuin siitä on kansainvälisissä sopimuksissa sovittu, ehdotetaan muutettavaksi siten, että se koskisi mahdollisia muita kansainvälisiä sopimuksia kuin ETA-sopimusta. ETA-sopimuksen eläinlääkärintoimen harjoittamista koskevan osuuden täytäntöönpanoon kyseinen 2 §:n 4 momentin säännös ei voimassa olevassa muodossaan olisi soveltunut, sillä sen perusteella ei ulkomaan kansalaista voida julistaa laillistetuksi eläinlääkäriksi, mitä taas ETA-sopimuksen asianomainen kohta edellyttää.

1.2. Eläinlääkintähuoltolaki

Eläinlääkintähuoltolain (685/90) 3 §:n 9 ja 10 kohta sisältävät lain soveltamisen kannalta tarpeelliset määritelmät yksityiseen eläinlääkintähuoltoon liittyvästä palvelujen tuottajasta ja itsenäisestä ammatinharjoittajasta. Mainittuihin lainkohtiin ehdotetaan tehtäväksi ETA-sopimuksesta aiheutuvat muutokset. Lain 3 §:n 9 kohdasta ehdotetaan poistettavaksi viittaus Suomen kansalaisuuteen tai suomalaisen yhteisöön palvelujen tuottajana, sillä ETA-sopi-

muksen vuoksi palvelujen tuottajana voi olla muukin kuin Suomen kansalainen tai suomalainen yhteisö. Lain 3 §:n 10 kohdassa ehdotetaan eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain 2 §:n lisäksi viittavan myös eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annettuun lakiin ehdotettuihin uusiin 3 a ja 3 b §:ään.

Eläinlääkintähuoltolain 17 §:n 3 momentti sisältää säännökset itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivan eläinlääkärintutkintoon velvollisuudesta tehdä toimintaansa koskeva ilmoitus lääninhallitukselle silloin, kun toiminnan harjoittamista varten ei ole kiinteää toimipaikkaa. Jotta lainkohta ei olisi ristiriidassa eläinlääkäridirektiivin niiden määräysten kanssa, jotka koskevat eläinlääkärintutkintoon väliaikaisesta toimenharjoittamisesta ilmoittamista, ehdotetaan 17 §:n 3 momenttiin otettavaksi säännös siitä, että maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto antaisi määräykset kyseisen ilmoituksen tekemisestä eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annettuun lakiin lisättäväksi ehdotetussa uudessa 3 b §:ssä tarkoitettujen eläinlääkäreiden osalta.

2. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole organisatorisia vaikutuksia. Taloudelliset vaikutukset ovat vähäisiä.

Eläinlääkäreiksi Suomeen ammattiaan harjoittamaan hakeutuvien muista ETA-valtioista tulevien eläinlääkäreiden laillistamishakemukset käsitellään maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosastolla. Tästä aiheutuva tehtävien lisääntyminen lienee vähäistä ja on hoidettavissa nykyisillä henkilöresursseilla.

3. Esityksen valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosastolla. Valmistelun yhteydessä on oltu yhteydessä opetusministeriöön, sosiaali- ja terveysministeriöön, Eläinlääketieteelliseen korkeakouluun, Suomen Eläinlääkäriiliittoon, Suomen Kunnallisiin liittoon ja Suomen Kaupunkiliittoon. Ehdotuksia on pidetty oikeansuuntaisina.

4. Riippuvuus muista esityksistä ja kansainvälisistä sopimuksista

Esitys koskee ETA-sopimuksen voimaansaattamista.

5. Voimaantulo

Lakien voimaantulosta ehdotetaan säädettäväksi siten, että ne tulisivat voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lakien voimaantuloa voitaisiin ryhtyä niiden täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin. Näitä olisivat muun muassa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosaston päätöksen antaminen laillistetuksi eläinlääkä-

riksi julistamisen edellytyksenä olevien ETA-valtioista tulevien eläinlääkäreiden tutkintotodistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen tarkemmaksi määrittämiseksi sekä väliaikaisesta eläinlääkäripalvelujen tarjoamisesta ilmoittamisesta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan eläinlääkärintoimen harjoittamisesta 24 päivänä toukokuuta 1985 annetun lain (409/85) 2 §:n 3 momentti,
muutetaan 1 §:n 2 momentti ja 2 §:n 4 momentti sekä
lisätään lakiin uusi 3 a—3 c § seuraavasti:

1 §

Eläinlääkärintoimen harjoittajalla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka tämän lain 2 tai 3 a §:n säännösten mukaan laillistettuna eläinlääkärinä taikka 2 tai 3 b §:n säännösten mukaan väliaikaisesti oikeutettuna toimii eläinlääkärinä julkisessa virassa, toimessa tai tehtävässä tai yksityisessä tehtävässä taikka itsenäisenä eläinlääkärin ammatin harjoittajana.

2 §

Muissa kuin 3 a ja 3 b §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa eläinlääkintöosasto voi oikeuttaa eläinlääketieteen lisensiaatin tai vastaavan tutkinnon ulkomailla suorittaneen ulkomaan kan-

salaisen harjoittamaan eläinlääkärintointia Suomessa sen mukaan kuin siitä on valtioiden välisissä sopimuksissa sovittu.

3 a §

Sen lisäksi, mitä 3 §:ssä säädetään, julistaa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto hakemuksesta laillistetuksi eläinlääkäriksi Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaisen, jolle Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa saadun koulutuksen perusteella on siinä valtiossa myönnetty eläinlääkintöosaston tarkemmin määrittelemä tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, joka sanotussa valtiossa vaaditaan oikeuden saamiseksi eläin-

lääkärintoimen harjoittamiseen itsenäisenä ammatinharjoittajana. Hakemuksen epäämiseen sovelletaan, mitä 3 §:n 2 momentissa säädetään.

Hakijan on toimitettava maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosastolle tarpeelliset selvitykset. Hakemusta koskeva päätös on annettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemukseen liittyvät selvitykset on esitetty.

3 b §

Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen, jolle on myönnetty 3 a §:ssä tarkoitettu tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja ja jolla on oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkärin ammattia Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, voi sen estämättä, mitä 2—3 a §:ssä säädetään, väliaikaisesti harjoittaa sanottua ammattia tehtyään maa- ja metsä-

lousministeriön eläinlääkintöosastolle ilmoituksen ennen palvelujen tarjoamista. Kiireellisessä tapauksessa ilmoitus voidaan antaa mahdollisimman pian aloittamisen jälkeen. Ilmoituksen tekemisestä ja väliaikaisesta palvelujen tarjoamisesta määrää tarkemmin eläinlääkintöosasto.

3 c §

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto antaa 3 a ja 3 b §:ssä tarkoitettujen eläinlääkärintoimen harjoittajien osalta määräykset eläinlääketieteellisten tutkintonimikkeiden käytöstä.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

2.

Laki

eläinlääkintähuoltolain 3 ja 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 17 päivänä elokuuta 1990 annetun eläinlääkintähuoltolain (685/90) 3 §:n 9 ja 10 kohta sekä 17 §:n 3 momentti seuraavasti:

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

9) *palvelujen tuottajalla* yksittäistä henkilöä taikka yhtiötä, osuuskuntaa, yhdistystä, säätiötä tai muuta yhteisöä, joka ylläpitää yksityisiä eläinlääkintähuollon palveluja tuottavaa yksikköä, ei kuitenkaan itsenäistä ammatinharjoittajaa; ja

10) *itsenäisellä ammatinharjoittajalla* henkilöä, joka harjoittaa eläinlääkärintoimen har-

joittamisesta annetun lain 2, 3 a tai 3 b §:n nojalla vastaanottotoimintaa.

17 §

Mikäli itsenäisellä ammatinharjoittajalla ei ole toiminnan harjoittamista varten kiinteää toimipaikkaa, hänen tulee tehdä vastaava ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella hän pääasiallisesti aikoo harjoittaa yksityiseen eläinlääkintähuoltoon kuuluvaa toi-

mintaa. Eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain 3 b §:ssä tarkoitettujen eläinlääkäreiden osalta maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto antaa määräykset tässä momentissa tarkoitetun ilmoituksen tekemisestä.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Martti Pura*

1.

Laki**eläinlääkärintoimen harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan eläinlääkärintoimen harjoittamisesta 24 päivänä toukokuuta 1985 annetun lain (409/85) 2 §:n 3 momentti,
muutetaan 1 §:n 2 momentti ja 2 §:n 4 momentti sekä
lisätään lakiin uusi 3 a—3 c § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

Eläinlääkärintoimen harjoittajalla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka tämän lain 2 §:n säännösten mukaan *siihen* laillistettuna eläinlääkärinä tai väliaikaisesti oikeutettuna toimii eläinlääkärinä julkisessa virassa, toimessa tai tehtävässä tai yksityisessä tehtävässä taikka itsenäisenä eläinlääkärin ammatin harjoittajana.

Eläinlääkärintoimen harjoittajalla tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka tämän lain 2 tai 3 a §:n säännösten mukaan laillistettuna eläinlääkärinä *taikka* 2 tai 3 b §:n säännösten mukaan väliaikaisesti oikeutettuna toimii eläinlääkärinä julkisessa virassa, toimessa tai tehtävässä tai yksityisessä tehtävässä taikka itsenäisenä eläinlääkärin ammatin harjoittajana.

2 §

Eläinlääkintöosasto voi määräämillään ehdoilla oikeuttaa sellaisen Ruotsissa tai Norjassa kunnan- tai kaupungineläinlääkärin virkaa vastaavaa tointa hoitavan eläinlääkärin, jonka toimialue rajoittuu Suomen rajaan, harjoittamaan eläinlääkärintointia sanottuun rajaan ulottuvissa Suomen kunnissa.

Eläinlääketieteen lisensiaatin tai vastaavan tutkinnon ulkomailla suorittaneen ulkomaan kansalaisen eläinlääkintöosasto voi oikeuttaa harjoittamaan eläinlääkärintointia Suomessa sen mukaan kuin siitä on valtioiden välisissä sopimuksissa sovittu.

(3 mom. kumotaan)

Muissa kuin 3 a ja 3 b §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa eläinlääkintöosasto voi oikeuttaa eläinlääketieteen lisensiaatin tai vastaavan tutkinnon ulkomailla suorittaneen ulkomaan kansalaisen harjoittamaan eläinlääkärintointia Suomessa sen mukaan kuin siitä on valtioiden välisissä sopimuksissa sovittu.

3 a §

Sen lisäksi, mitä 3 §:ssä säädetään, julistaa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto hakemuksesta laillistetuksi eläinlääkäriksi Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaisen, jolle Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa saadun koulutuksen perusteella on siinä valtiossa myönnetty eläinlääkintöosaston tarkemmin määrittelemä tutkintotodistus,

Voimassa oleva laki

Ehdotus

todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja, joka sanotussa valtiossa vaaditaan oikeuden saamiseksi eläinlääkärintoimen harjoittamiseen itsenäisenä ammatinharjoittajana. Hakemuksen epäämiseen sovelletaan, mitä 3 §:n 2 momentissa säädetään.

Hakijan on toimitettava maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosastolle tarpeelliset selvitykset. Hakemusta koskeva päätös on annettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemukseen liittyvät selvitykset on esitetty.

3 b §

Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen, jolle on myönnetty 3 a §:ssä tarkoitettu tutkintotodistus, todistus tai muu muodollista kelpoisuutta osoittava asiakirja ja jolla on oikeus harjoittaa itsenäisesti eläinlääkärin ammattia Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, voi sen estämättä, mitä 2—3 a §:ssä säädetään, väliaikaisesti harjoittaa sanottua ammattia tehtyään maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosastolle ilmoituksen ennen palvelujen tarjoamista. Kiireellisessä tapauksessa ilmoitus voidaan antaa mahdollisimman pian aloittamisen jälkeen. Ilmoituksen tekemisestä ja väliaikaisesta palvelujen tarjoamisesta määrää tarkemmin eläinlääkintöosasto.

3 c §

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto antaa 3 a ja 3 b §:ssä tarkoitettujen eläinlääkärintoimen harjoittajien osalta määräykset eläinlääketieteellisten tutkintonimikkeiden käytöstä.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettyäänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

2.

Laki**eläinlääkintähuoltolain 3 ja 17 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä elokuuta 1990 annetun eläinlääkintähuoltolain (685/90) 3 §:n 9 ja 10 kohta sekä 17 §:n 3 momentti seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

9) *palvelujen tuottajalla Suomen* kansalaista taikka *suomalaista* yhtiötä, osuuskuntaa, yhdistystä, säätiötä tai muuta yhteisöä, joka ylläpitää yksityisiä eläinlääkintähuollon palveluja tuottavaa yksikköä, ei kuitenkaan itsenäistä ammatinharjoittajaa; ja

10) *itsenäisellä ammatinharjoittajalla* henkilöä, joka harjoittaa eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain (409/85) 2 §:n nojalla vastaanottotoimintaa.

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

9) *palvelujen tuottajalla yksittäistä* henkilöä taikka yhtiötä, osuuskuntaa, yhdistystä, säätiötä tai muuta yhteisöä, joka ylläpitää yksityisiä eläinlääkintähuollon palveluja tuottavaa yksikköä, ei kuitenkaan itsenäistä ammatinharjoittajaa; ja

10) *itsenäisellä ammatinharjoittajalla* henkilöä, joka harjoittaa eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain 2, 3 a tai 3 b §:n nojalla vastaanottotoimintaa.

17 §

Mikäli itsenäisellä ammatinharjoittajalla ei ole toiminnan harjoittamista varten kiinteää toimipaikkaa, hänen tulee tehdä vastaava ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella hän pääasiallisesti aikoo harjoittaa yksityiseen eläinlääkintähuoltoon kuuluvaa toimintaa.

Mikäli itsenäisellä ammatinharjoittajalla ei ole toiminnan harjoittamista varten kiinteää toimipaikkaa, hänen tulee tehdä vastaava ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella hän pääasiallisesti aikoo harjoittaa yksityiseen eläinlääkintähuoltoon kuuluvaa toimintaa. *Eläinlääkärin toimen harjoittamisesta annetun lain 3 b §:ssä tarkoitujen eläinlääkäreiden osalta maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto antaa määräykset tässä momentissa tarkoitetun ilmoituksen tekemisestä.*

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

